

Sygn. akt III Cz 955/15

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 września 2015 r.

sprawy z powództwa A. R., H. V., J. V., N. V. i R. P.

przeciwko B. G., G. G., M. M. i A. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt II C 2396/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 955/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 22 stycznia 2015 roku odrzucił zażalenie pozwanych B. G., G. G., M. M. oraz A. G. na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 6 października 2014 roku na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., a to wobec stwierdzenia, że w niniejszej termin tygodniowy do wniesienia zażalenia upłynął w dniu 27 listopada 2014 roku, natomiast zażalenie zostało wniesione 28 listopada 2014 roku.

Zażalenie na to postanowienie wnieśli pozwani B. G., G. G., M. M. i A.G. zarzucając błędne ustalenie terminów dokonania czynności procesowych, podnosząc, że nieprawdą jest, że przesyłka została doręczona 20 listopada 2014 roku.

Na tych podstawach wnieśli o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez przyjęcie zażalenia i sprzeciwów pozwanych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odpis postanowienia z 6 października 2014 roku, został doręczony skarżącej w dniu 27 listopada 2014 roku (k. 121) poprzez zastosowanie doręczenia zastępczego (per aviso).

Stosownie do art. 139 § 1 k.p.c., w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej

gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Zgodnie z § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 1350) przewidziane w art. 139 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego zawiadomienie dla adresata o pozostawieniu przesyłki sporządza doręczający, wskazując w nim placówkę pocztową operatora lub urząd gminy, z którego przesyłkę należy odebrać w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia; zawiadomienie pozostawia w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. Po pozostawieniu zawiadomienia o możliwości odbioru przesyłki we właściwej placówce pocztowej operatora lub właściwym urzędzie gminy doręczający: dokonuje adnotacji o niedoręczeniu przesyłki na formularzu potwierdzenia odbioru oraz adnotacji "awizowano dnia" na stronie adresowej niedoręczonej przesyłki i składa swój podpis oraz oddaje przesyłkę niezwłocznie do właściwej placówki pocztowej operatora lub właściwego urzędu gminy. Placówka pocztowa operatora lub urząd gminy potwierdza przyjęcie od doręczającego awizowanej przesyłki przez umieszczenie na przesyłce odcisku datownika i podpisu przyjmującego pracownika. Awizowaną przesyłkę przechowuje się w placówce pocztowej operatora lub urzędzie gminy przez siedem kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, o którym mowa w § 6. (§ 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Jeżeli osoba uprawniona nie zgłosi się po odbiór przesyłki złożonej w placówce pocztowej operatora w tym terminie, placówka pocztowa operatora sporządza, według wzoru, powtórne zawiadomienie o możliwości jej odbioru w terminie kolejnych siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, które doręczający niezwłocznie pozostawia w drzwiach

Sygn. akt III Cz 955/15

adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. (§ 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Przesyłkę niepodjętą placówka pocztowa operatora opatruje na stronie adresowej adnotacją "nie podjęto w terminie" oraz odciskiem datownika i wraz z formularzem potwierdzenia odbioru odsyła sądowi wysyłającemu niezwłocznie po upływie ostatniego dnia do odbioru przesyłki. (§ 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości).

Na podstawie przywołanych regulacji prawnej, dokonywane jest tzw. doręczenie zastępcze (per aviso) opierające się na wrzuceniu pisma do domniemanego adresata. Pomimo, iż z punktu widzenia uczestnika procesu narażonego na negatywne skutki prawne tego domniemania, przyjęte domniemanie może budzić wątpliwości natury konstytucyjnej, należy w tym miejscu wskazać, że w żaden sposób nie prowadzi ono do naruszenia konstytucyjnie gwarantowanego prawa do sądu z art. 45 Konstytucji RP, co stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia z dnia 15 października 2002r. (SK 6/02). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę skutki prawne, jego skuteczność jest uzależniona od rygorystycznego dochowania wszystkich wymagań dla tego sposobu doręczenia. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2004r., III CK 226/02, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2008r., IV CZ 51/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005r., IV CZ 216/04).

W niniejszym postępowaniu powyższe rygory zostały dochowane. Przesyłka (odpis postanowienia z 6 października 2014 roku) była podwójnie awizowana, w odstępie kolejnych 7 dni tj.: 5 listopada 2014 roku i 13 listopada 2014 roku. Wobec nieodebrania przesyłki, pomimo powtórnego awizo, z upływem siedmiodniowego terminu (tj. 20 listopada 2014 roku) należało zastosować fikcję prawną doręczenia. Doręczenie to nastąpiło 20 listopada 2014 roku i od tego terminu rozpoczął swój bieg termin do wykonania tego zobowiązania.

Wobec zatem uznania, że zobowiązanie zostało doręczone 20 listopada 2014 roku, zażalenie należało, zgodnie z art. 394 § 2 k.p.c., należało wnieść do 27 listopada 2014 roku. Zatem wniesione przez pozwanych zażalenie w dniu 28 listopada 2014 roku, należało uznać za wniesione po terminie, w związku z czym, Sąd Rejonowy zasadnie je dorzucił, opierając swoje rozstrzygnięcie na art. 370 k.p.c. w związku z art. art. 397 § 2 k.p.c.

***Z tych też względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.,
orzekł jak w sentencji.***

SSO Andrzej Dyrda